

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 12CoCsp/51/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120204073
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Krochta
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8120204073.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Krochtu a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Martina Barana v spore žalobcu: D. Q. Q., F. XX, B. - F. Q. F., XXX XX, D.: XX XXX XXX, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, Mýtka 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanému: F. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XX, XXX XX F., právne zastúpený: JAKUBIS & PARTNERS s.r.o. Zámocká 36, 811 01 Bratislava, IČO: 50 990 365, o zaplatenie 5.366,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č.k. 8Csp/60/2020-93 z 02.10.2020 takto

rozhodol:

I. P r i p ú š ť a vstup spoločnosti D. Q. Q., F. XX, B. - F. Q. F. XXX XX, D.: XX XXX XXX do konania na miesto žalobcu.

II. N e p r i b e r á do konania H. I. V. H. X. Q., so sídlom V. Z., XXX XX B., D.: XX XXX XXX.

III. P o t v r d z u j e rozsudok s upresnením výroku o trovách prvoinštančného konania tak, že o výške náhrady trov prvoinštančného konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

IV. Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. V záhlaví tohto rozhodnutia identifikovaným rozsudkom súd prvej inštancie I. výrokom zaviazal žalovaného ku zaplateniu sumy 5.366,-Eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 25.08.2017 do zaplatenia a II. súvisiacim výrokom o trovách konania rozhodol tak, že ich plnou náhradou zaviazal žalovaného.

2. Vychádzal zo zistenia, že medzi právnym predchodcom pôvodného žalobcu a žalovaným vznikol spotrebiteľský úverový vzťah, na základe ktorého boli žalovanému poskytnuté finančné prostriedky s tým, že prvá splátka bolo splatná dňa 20.04.2017, kde žalovaný si svoje povinnosti neplnil a splátky neplatil, preto ho právny predchodca žalobcu vyzval na zaplatenie nedoplatku za prvé tri splátky s upozornením, že ak nedôjde k úhrade prvej splátky splatnej v mesiaci apríl 2017, pristúpi k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, čo aj učinil listom z 19.08.2017. Žalovaným vznesenú námietku premĺčania neuznal, lebo žaloba bola podaná na súde dňa 01.04.2020, pričom splátka, pre ktorú došlo k zosplateniu úveru bola splatná dňa 17.04.2017. Na rozhodnutie v súdnej veci nemá vplyv ani rozhodnutie z trestného konania, pretože medzi odsúdeným a žalobcom nie je žiaden právny vzťah a žalovaný si náhradu škody môže uplatniť od odsúdeného. Preto zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 5.366,-Eur, ktorá predstavuje omeškané splátky a zosplatený zvyšok istiny úveru s príslušným zákonným úrokom z omeškania. O trovách konania rozhodol podľa zásady úspechu. Takto ustálený skutkový stav po právnej stránke posúdil podľa ustanovení § 497 Obch. zák., § 1 ods. 2 zák. č.

129/2010Z.z., § 52 ods. 1-4, § 53 ods. 9, § 565, § 100 ods. 1-3, § 101, § 103, § 517 ods. 1, 2 Obč. zák., § 3 nar. vlády č. 87/1995Z.z., výrok o trovách konania podľa ustanovení § 255 a § 262 CSP.

3. Tento rozsudok včas podaným odvolaním napadol žalovaný majúc za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Žalovaný v odvolaní iba opätovne poukázal (rovnako ako v podaní, v ktorom pred súdom prvej inštancie vzniesol námietku premlčania) na § 103 a § 565 Obč. zák., ako i na notoricky známe rozhodnutia KS TN, sp. zn. 5Co/256/2018 z 20.02.2019 a KS BB, sp. zn. 16Co/95/2018 z 13.09.2018. Z obsahu odvolania potom možno vyvodíť záver, že odvolateľ nesúhlasí so záverom súdu prvej inštancie, ktorý jeho vznesenú námietku premlčania vyhodnotil ako nedôvodnú. Navrhol rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, alternatívne ho zmeniť a žalobu zamietnuť. Súčasne uplatnil trovy konania.

4. Žalujúca strana sa k odvolaniu nevyjadřila.

5. Po vydaní napadnutého rozsudku zaslal pôvodný žalobca V., a.s. návrh na zmenu na strane žalobcu, v ktorom oznámil, že J. zmluvou o postúpení pohľadávok postúpil pohľadávku z predmetu sporu na spoločnosť D. Q. Q., a preto navrhol, aby súd uvedenému návrhu vyhovel a na miesto pôvodného žalobcu V., a.s. vstúpila do konania spoločnosť D. Q. Q., F. XX, B. - F. Q. F. XXX XX, D.: XX XXX XXX, ktorá vyslovila svoj súhlas so vstupom do konania na miesto žalobcu. Taktiež boli do spisu doložené dokumenty preukazujúce tvrdenia pôvodného žalobcu. Z uvedeného dôvodu preto odvolací súd pripustil vstup spoločnosti D. Q. Q. na miesto pôvodného žalobcu V., T.6. V priebehu odvolacieho konania bol zo strany Občianskeho združenia V. H. X. Q. (ďalej len „H. združenie“) podaný návrh na pribratie do konania podľa § 95 ods. X CSP, k čomu odvolací súd uvádza, že uvedené ustanovenie Civilného sporového poriadku upravuje inštitút pribratia osobitného subjektu, ktorý je svojím charakterom inštitútom fakultatívnym, teda súdy nie sú povinné návrhom samotných sporových strán alebo tretích strán vyhovieť. V prípade, ak sa vstupu do konania domáha tretia osoba, ktorá nebola stranou sporového konania, či inak zúčastnenou osobou v konaní, potom z jej procesného postavenia vyplýva, že táto nepožíva žiadne procesné práva a povinnosti a ani právo na uskutočnenie určitého procesného postupu zo strany súdu (napr. výzva strane na ktorej má vystupovať, či súhlasí s pribratím tohto subjektu do konania). V prípade, ak súd dospeje k názoru, že účasť takéhoto subjektu nie je nevyhnutná pre konanie, potom je návrh na jej pribratie bez právnej relevancie. V predmetnom prípade mal odvolací súd za to, že účasť Občianskeho združenia nie je v konaní nevyhnutná, lebo žalovaný je v spore zastúpený advokátom (ktorý navyše v mnohých iných sporoch zastupuje práve spomínané občianske združenie), preto nepovažoval za potrebné vyzývať žalovaného, aby vyslovil, či súhlasí so vstupom tretieho subjektu do konania a rozhodol o nepribratí tohto Občianskeho združenia do konania.

7. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má základné zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. d/ a h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie, bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383, § 384 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nie je možné priznať úspech, keďže rozsudok je vo výroku vecne správny, čím boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 CSP).

8. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

9. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích námietok v kontexte s namietanou inou vadou a nesprávnym právnym posúdením veci, teda to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (ku tomu pozri napr. Ústavný súd SR, sp. zn. II.ÚS 78/05).

10. Za inú vadu konania v zmysle ustanovenia § 365 ods. 1 písm. d/ CSP sa považuje procesná vada, ktorá nie je subsumovateľná pod ostatné odvolacie dôvody, pokiaľ mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (napr. nesprávne realizovanie manudukačnej povinnosti súdu, vykonanie nezákonne získaného dôkazu, porušenie povinnosti viazanosti súdu iným rozhodnutím), pričom jej dôsledkom je vecná nesprávnosť, nie zmätočnosť súdneho rozhodnutia. Takáto vada však v posudzovanej veci indikovaná nebola.

11. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP o nesprávnom právnom posúdení veci odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Treba uviesť, že nesprávne právne posúdenie veci (omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav) je síce relevantným odvolacím dôvodom, ale v danom prípade táto námietka nie je opodstatnená, pretože súd prvej inštancie jasne a dostatočne vysvetlil právne dôvody, pre ktoré žalovaným vznesenú námietku premlčania neuznal. Napokon polemika o nesprávnosti súdom prvej inštancie vysloveného právneho záveru, sama o sebe nie je presvedčivou bázou pre konštatovanie vecnej nesprávnosti rozsudku súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie správne právne vec posúdil.

12. Žalovaný v podanom odvolaní opätovne poukázal na § 103 a § 565 Obč. zák., ako i na notoricky známe rozhodnutia KS TN, sp. zn. 5Co/256/2018 z 20.02.2019 a KS BB, sp. zn. 16Co/95/2018 z 13.09.2018. Súd prvej inštancie vznesenú námietku žalovaného neuznal a nárok žalobcu nepovažoval za premlčaný. Vychádzal zo záveru, že žaloba bola na súde podaná dňa 01.04.2020 a splátka, pre ktorú došlo k zosplateniu úveru bola splatná dňa 17.04.2017.

13. Ako vyplýva z dokazovania pred súdom prvej inštancie, dlžnou splátkou pre ktorú nastalo okamžité zosplatenie úveru listom z 19.08.2017, bola splátka splatná dňa 20.04.2017, a od uvedeného dátumu začala plynúť premlčacia doba v zmysle § 103 Obč. zák., ktorá by uplynula dňa 20.04.2020. Vzhľadom na to, že žaloba bola podaná na súde prvej inštancie dňa 01.04.2020, je záver súdu prvej inštancie o nedôvodne zo strany žalovaného vznesenej námietke premlčania správny a odvolaciemu súdu neostávalo nič iné, ako postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v merite veci ako vecne správny potvrdiť.

14. Pokiaľ ide o vecne správny výrok o trovách konania, odvolací súd poukazuje na to, že výrok o nároku na náhradu trov konania musí byť formulovaný tak, že v ňom musí byť uvedené nielen kto a komu má zaplatiť náhradu trov konania ale musí v ňom byť uvedená aj formulácia, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením. Len takouto formuláciou výroku o náhrade trov konania bude splnená požiadavka zákona, aby rozhodnutie súdu o nároku na náhradu trov konania v spojení s rozhodnutím o výške tejto náhrady bolo vykonateľné, teda aby bolo spôsobilým exekučným titulom pre prípadné vynútenie ním uloženej povinnosti (pozri NS SR, sp. zn. 6Cdo/222/2016). V zmysle uvedeného potom odvolací súd upresnil, kto a ako o výške priznanej náhrady rozhodne.

15. Preto odvolací súd podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP s vyššie uvedeným upresnením potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie aj vo výroku o trovách prvoinštančného konania.

16. V odvolacom konaní žalovaný nebol úspešný. Naopak fakticky plne úspešným bol žalobca, ktorému vznikol zásadne nárok na náhradu trov odvolacieho konania (v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP). Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca bol v odvolacom konaní pasívny, k odvolaniu sa nevyjadril, náhradu trov odvolacieho konania si neuplatnil, a podľa obsahu spisu mu ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli (totiž to v súdnej veci bolo súdu prvej inštancie dávno po uplynutí 10 -

dňovej lehoty, potom ako bol už spis predložený odvolaciemu súdu, doručené vyjadrenie k odvolaniu, no zo strany pôvodného žalobcu; navyše toto vyjadrenie bolo odvolaciemu súdu, aj napriek promptnému postupu súdu prvej inštancie, predložené až po jeho rozhodnutí). Odvolací súd vychádzal z čl. 17 Základných princípov CSP zakotvujúcim procesnú ekonómiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nelogické, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu.

17. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).